

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ ОТ 1900 ГОДИНА

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА VIII, БРОЙ 22
e-mail: synpress@dvorik.bg

СОФИЯ, 1-15 ДЕКЕМВРИ 2007 г.

ЦЕНА 0,60 лв.

Интервю с предстоятеля на руската храм в София о. Александър Карягин

стр. 3

Духовният живот и светостта съществуват ли днес?

стр. 4-5

Становище на Св. Синод на БПЦ относно Концепцията за предмета „Религия“ на ОС КМЪН

стр. 6

Силата на Божията помощ

Християнски цар Набугоносор прегледа Вавилон и отиде със себе си най-умните и крепкото младежи. На много изкушени бяха покорени тези младежи в царския двор: халдейските обичаи и закони бяха езически и противни на юдеите. Но четиримата момчета: Даниил, Азария, Мислал и Мислал показаха първоначално не отпусна сърцата си и продължаваха вярно да изпълняват Моисеевия закон. Сред разкоша и богатството те не забравиха своя Бог и закон, молеми се усърдно и се хранели само с хляб и овощи, както се отказва от храната, която царят заповядва да им дават на месобитна трапеза. Чудесата, които те, покорени от Бог, избр-

ани в царския двор, предваляха преконачно пред очите на мислов Бог и удивяването на българоземците. Ето от най-ярките чудеса бяха избавянето на примата момка Азария, Азария и Мислал от оженната пещ. Те бяха избрани там по заповед на царя. Но Бог за спасиа живи. Той им прати на помощ Своя ангел. Царят като биде лудо, зарадва да погледне момците от пещата и загна-ния, че който от погледните му се осмели да изговори хула против Бога, Комуто се любава юдеите, ще бъдат предаден на смърт. В иконом православни служени, например Герсий, примата момка Азария, Азария и Мислал се почнат като покорители на онеборците.

Празничен концерт в Софийската митрополия

Празничен Високопресповски концерт, посветен на Деня на православната християнска младеж и семейство. С тържествени богослужения, концерти, беседи и други църковни инициативи празникът бе отбелязан в цялата страна.

В Софийската митрополия се състоя традиционният концерт, посветен на Деня на православната християнска младеж и семейство. Изгвата бе съвместна инициатива на Софийската митрополия и Богословския факултет на Софийския университет „Св. Кирил и Методи“.

Празникът започна с официално посрещане в залата на Негово Светейшество Българския митрополит и Софийския митрополит Максим. Послва Провестивно слово от Негово Превосишество Зенославски епископ Иларион, викарий на Софийския митрополит. Той отбеляза важноста на християнското семейство за религиозното възпитание на децата и ринаното им въздържаност.

Духовна беседа за съвременното християнско семейство бе изнесена от декана на Богослов-

ския факултет в София доц. д-р Емануил Трайков.

Возеки на празничната програма бе асистентът от същия факултет Костадин Нушев.

В концертната програма бяха включени изпълнения на детския хор „Пам-Пам“ с художествен ръководител Б. Карадимчев, хора при Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, диригент Любомир Игнатов, дамска хор при старинния храм „Св. Николай Мирликийски“ с главен диригент Ака. Кумеджиян и диригент Мария Вълчанова, смесен хор при храм-палатите „Св. Николай Мирликийски“ с диригент Руслан Николов и софийския свещенски хор с диригент Стефан Кирил Попов.

В края на празника Негово Светейшество Благодари за гостничеството тържествено и незабравимо празник. Проявила завърши с химна на православната християнска младеж.

100-ГОДИШЕН ЮБИЛЕЙ НА РУСКАТА ЦЪРКВА „СВ. НИКОЛАЙ МИРАКИЙСКИ ЧУДОТВОРЕЦ“ В СОФИЯ

Вървяк с честането на 100-годишнината от основаването на руската храм-палатите „Св. Николай Мирликийски“ в София гостува делегация на Московската патриаршия, водела от Негово Високопресповство Воронежския и Борисоглебския митрополит Сергей. На 24 ноември митрополит Сергей участва във всеносното биеание в храма. На другия ден той отслужи Божествената св. Литургия в служезието на св. Литургия в служезието на св. Синод на Българската православна църква – високопресповските митрополити Видински, Дометиян и Доростолски Иларион, храмото духовенство и председателя митрофорен

протоiereй Александър Карягин, руски и български духовници. На св. Литургия присъствуваша посланик на Руската федерация в България и-и Анатолий Поголов и други официални лица. Много миряни бяха изпълнили руската църква. Митрополит Сергей дари храма от името на Московската патриаршия с икона на Кавказската света Богородица и огласи лично послание от Негово Светейшество Московския митрополит Алексий II до Негово Светейшество Българския патриарх Максим. В него Руският патриарх честни на председателя на БПЦ и чрез него на православния български народ голе-

мия празник на храма. Той подчерта особената роля на руската църква в София, който след установяването на безбожния режим в Русия след 1917 г. е станал духовно средище на руската емиграция в България. Послание по случай юбилея на 100-годишния храм с изпратици и Смоленик и Калининградския митрополит Кирил, заведващ епископските оръдия на РПЦ. В него той отбелязва важното място на блаженочиницата архиепископ Серафим (Соборов) в църковния живот на България. И след блажената си кончина архиепископ Серафим продължава да с молитвен застъпник на всички, които с гореща вяр

търсят молитвенията му подкрепа. Пробът му в кривата на руската църква е място за поклонение на християни не само от България, но и от цял свят, той с явор на много чудеса и обидати молитви. От името на Св. Синод на Българската православна църква Негово Високопресповство Видински митрополит Дометиян. Ръководител на делегацията на РПЦ за тържествата, Воронежския и Борисоглебския митрополит Сергей (Фон) изрази осъщението от руската храм с църковни отгачия. Предстоятеля на Руското подворие в София митрофорен протоiereй Александър Каря-

гин и иконом Симеон Минчев получиха оръеи – Св. Серафим Саровски“ – III степен, а най-младият свещеник в храма протоiereй Николай Нешков – патриаршеска грамота.

След св. Литургия митрополит Сергей отслужи свещенство на граба на архиепископ Серафим.

На 26 ноември Негово Светейшество Българския патриарх Максим дари с синодальна руската църква делегация. На срената присъствуваша и синодальни архереи на БПЦ. Гостите предадоха специалното послание за юбилея от Негово Светейшество Московския и на цяла Русия патриарх Алексий II.

Празник на Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“

На 23 ноември се чества паметта на св. Александър Невски и едноименният храм-паметник в София отбелязва своя храмове празник. Вторият празник на катедралата е на 30 август – Пренасане моштите на свети Александър Невски в Петербург.

Всенощното богослужение в навечерието на празника отдавна Негово Високопреосвященство Пловдивският митрополит Николай, а светата Литургия в празничния ден бе отслужена от високопроектантският митрополит: Владислав Димитев, Доростолски Назирин и Пловдивски Николай. В съслужението взеха участие и преосвященствата: Стойбишки епископ Назум,

главен секретар на Светия Синод, синодски епископ Йоан, викарий на Софийския митрополит, Делово-инспектор Теодосий и Марианоангелски епископ Константин, хороводен състав и съществуващите от София.

В словото си еп. Назум, който е и председател на църковното настоятелство на храма, отпразнива празник митрополит: „Да запазим храм-паметника „Св. Александър Невски“ като символ на стойността, като символ на признанието към героите, падащи за Освобождението на България. Нека да се научим да го пазим, да се научим да го обичаме!“

тест към светилата. Накрая профпроректор проф. Шиваров пропозира проповед за единствата и делото на светцата-престелата.

На служба-престелата участваха студенти и преподаватели на същата академия, а също и богомолци, които татат св. Климент и не пропускат нито един празник.

На 25 ноември св. Литургия за празника отдавна Пловдивският митрополит Николай, председател на архиепископската просвета комитет. След това духовният, преподавател и студент проф. Шиваров отпразнива в празнично шествие до лампестника на св. Климент Гергелия в градинката срещу Софийския университет и по

тарското ослъчение. В края на словото еп. Йован Попатарин Негово Свещенство за България Максим ден на негово „второ раждане“, тъй като на св. Андрей Първозванани наивят патриарх, тогава студент в Богословския факултет, приема монашеско пострижение.

Новият промоселен на Софийската митрополия беше представен на християните

На 30 ноември, Андрейсвещен, в единствена храм в България, посетен на св. ап. Андрей Първозванани (на ул. „Опълченска“ в София). Върховският епископ Йоан, викарий на Софийския митрополит, представен на клира и народа новоназначения протосекретар Андрей Григорий, който ще участва в богослуженията в навечерието на празника и в празничната служба Литургия. Това беше първото съслужение на високопроектантския храм-паметник в София на Софийския старшият. Дескто той беше старшият на Неврокопската старшият, като неговото действително послужение 11 години беше в Хаджидайковския манастир „Св. Георги“.

И тази година в богослужението взеха участие много стодолни свещеници, а храмът беше изпълнен до краен предел с богомолци народ. Голяма част от богомолците се промощаха.

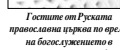
Евпратия на храм „Св. Андрей Първозванани“ е един от най-добрите в София и хората там активно участват в богослуженията, посещават и принасят. В своята проповед за празника епископ Йоан припомни светилския разказ за призоваването на св. Андрей за Христовият и вярата в Христа, че не имаме за освещение и поклонение частичка от светите мощи на Първозванани аносчет в посветени на него стодолни храм, който е бил замислен като храм-паметник на Бъл-

100-ГОДИШЕН ЮБИЛЕЙ НА РУСКАТА ЦЪРКВА „СВ. НИКОЛАЙ МИРАКИЙСКИ ЧУДОТВОРЕЦ“ В СОФИЯ

От стр. 1

Славян дян в сградата на Българския културно-делови център Воронский и Борголепски митрополит Сергей представи две нови руски книги, представени на български език. Едната е на Смоленския и Калининградски митрополит Кирил „Представителства на съвременната цивилизация. Как отговори на тях Православната църква“. Тя разглежда проблемите като глобализация, тероризъм, културно насилство, еднополно бракове. Другата е „Основи на социалната компетенция на Руската православна църква“. На събитието от страна на Св. Синод на Българската православна църква присъстваха митрополитите Славенски Йоанкин, Врачански Калинин, Великозарски Варненски и Великопреславски Кирил, Великозарски Григорий, Русенски Неофит и Ловчански Гаврил.

Сред гостите бяха директорът на Дирекция „Вероизповядания“ на МС проф. д-р Иван Желев, директорът на МКЦД Бургас Грошев, служещият в отдал „Външни връзки“ на Московската патриаршия снешени Георги Рибюк и секретарят по международно-връзки на Московската патриаршия Николай Балашов. Руската православна делегация направи посещение на вестивейт при директора на Дирекция „Вероизповядания“ на Министерския съвет проф. Иван Желев Димитров.

Гостите от Руската православна църква по време на блогоосветената и патриаршеската катедрала

МС проф. д-р Иван Желев, директорът на МКЦД Бургас Грошев, служещият в отдал „Външни връзки“ на Московската патриаршия снешени Георги Рибюк и секретарят по международно-връзки на Московската патриаршия Николай Балашов. Руската православна делегация направи посещение на вестивейт при директора на Дирекция „Вероизповядания“ на Министерския съвет проф. Иван Желев Димитров.

Семинар за бежанците се провежда с представителство на основните вероизповядания и нас

По инициатива на Дирекция „Вероизповядания“ на Министерския съвет на 29 ноември в столицата се проведе семинар за религиозните нужди на бежанците. Семинарът се организира съвместно от директората на представителството и нас на Върховния комисариат за бежанците в България. Семинарът се организира съвместно от директората на представителството и нас на Върховния комисариат за бежанците в България. Семинарът се организира съвместно от директората на представителството и нас на Върховния комисариат за бежанците в България.

Целта на провнатия беше да се запознаят представителите на основните вероизповядания и нас с религиозните потребности на непрекъснато пристигащите в страната на бежанци от страни в най-затрагваните райони на света.

Статистиката от 1993 г. наведем сочи, че над 17 милиона души (мъже, жени и деца) са потързили убежище в България, по-малко са представителите на политически, религиозни и други групи. Български тези хора търсят не само политическо, а и религиозно убежище. Това са основно мюсюлмански, ислямски, християнски и привърженици на

Статистиката от 1993 г. наведем сочи, че над 17 милиона души (мъже, жени и деца) са потързили убежище в България, по-малко са представителите на политически, религиозни и други групи. Български тези хора търсят не само политическо, а и религиозно убежище. Това са основно мюсюлмански, ислямски, християнски и привърженици на

По решение на Св. Синод от страна на БПЦ в семинара участват: заместник-епископът на Софийския митрополит

† IN MEMORIAM

На 1 декември се престава в Господна мъжнина ГЕОРГИЯТЪТ от Самоковския манастир „Любов Богородичен“

Сестра Теодосия (в миру Иванка Филитова) е родена на 3 септември 1932 г. в София.

Посланията на манастира „Любов Богородичен“ в Самоков на 20 декември 1979 г. Постригана е за монахиня на 30 септември 1981 г. е словувата майка изуменията Гавриела. Оснолно е била извършено на 3 декември от 11.30 ч. в Самоковския манастир от Зенелоски епископ Йоан, викарий на Софийския митрополит, и съслужилият с него викарийски заместник на Самоков – иконом Петър Стоянов, на Длуница – протойерей Георги Палвадски, иконом Йосиф Серен – на Иктиман, местното духовенство и много съслужители от София.

Бог да я прости!

След посещение в Президентието (при изданието на кабинета на президента Г. Първанов) руските духовници бяха приети и в Министерския съвет, призоваващо отново от властника на Русия А. Потапов. Те споделиха впечатленията си от посещенията си от Пловдивската епархия в България, като в отговора работата на българските клирици в Руското подворие.

Гостите също изразиха признателността си за това, че БПЦ е готовност предоставила миналата седмица възможността на делегации от Руската и от Румелинската църква да преговарят по свои спорни въпроси на неутрална територия – Троянският манастир св. св. Кирил и Иовита. В лицето на вероизповяданията на Дирекция „Вероизповядания“ изказали благодарности към българските власти за разбирането и помощта в такъв важен момент.

ардути религии. Поради особености си граждански статус и сравнително изолацията на местата на такъв отношение и нас обаче не е лесно да се доберат до българските представителства на религията, които изповядват. Затова целта на инициативата на Дирекция „Вероизповядания“ беше да се запознаят представителите на нашите вероизповядания с възможностите за контакт и обръщане на тези беженци и в духовно отношение хора, които по смисъла на Христовата притча за добрия самарянин са наши близнаци (Лук. 10:30-37).

На славната Рубина сред представителите на представителите и в вероизповяданията ще уточним конкретни стъпки за обща работа с бежанците.

Знапването на имена за здравие и за упокоение е една от най-популярните и популярна практика у нас. Почти колкото паленето на свещи. Но с това възникват и ред въпроси, кога се дават белжеките имена, кои хора и как можем да записваме, при какви случаяи и т. н.

Ват преди запознаването на богоуслушаните. Пишат се отделно имената на починалите, близките. Над списъците с имената на починалите се изписва кръстче. Първо се пишат имената на духовните лица, след това на мъжете, после на жените. Практикува се и запознаването на сив православен христианин с

коимне" се вписват имената на починали православни христиани – на чия сродници, близки, познати, за да се помогне сщещностуването и цалата Църква за упокоение на душата им. В тези белжеки се добре да вписваме и имената на починали хора, за които знаем, че няма кой друг да се помни, защото ня

сребреници... дават се частци за жините – патрарха, епископите, пратеритерите, дяковете и за починалите духовници. След това свещенослужителта започва да вади от профсорта частци и за починалите в записките и помениците имената, като казва: „Помен, Господи, (името)!“ Тези частци за разлика

тургия в неделя и на празници. Знапването на Църквистаественица се осъществява по следния начин: започват, защото записват името и участват се решава името в 40-те дни след смъртта им.

След за свята Литургия имена „за здраве“ се подават и се сменават и при извършването на Велик водосвет, Велик водосвет, Велик водосвет, възвестител при различни случаи, както и при четене на Богородичната акафиста, канона на св. Андрей Критски, Моелини канон на св. Богородица и акафиста в чест на различни светици, които се четат по храмовете.

Молбебелт в Моелини водосвете, при хромовоужене, при което се отпращат молитви към Господа, свята Богородица и светиците за Богордица благоденствие и за всички такива блага. В храма се извършва след св. Литургия, утринна или вечерна. Обществени молбебелти се извършват и при хромовоужение, на Нова Година, при запознаването на учебната година, свтисийи белжеки, в записките, сунт, Моелини се извършват и при извършването на панихида и запознаването на починали. Записките за молбебелти и панихидите се подават отделно от тези за св. Литургия.

Молитвата на Църквата и Нав-святата Жертва при извършването на мълкмата на Господа, която ни очисти и спаси.

Вие винаги, и приживе, и след смъртта, се изужават от Божията милост и любов, защото който е възможно по-често трябва да запознава имената си за св. Литургия, особено в дните, когато имат особено важни работи за нас и нашите близки: рождени дни, именни дни, годишнини от вменение, при началото на учебната година, важни назначения, изпитвания, конкурси, при злупителство, боледуване, операции и т. н. при случаяи, когато човек се изужават от Божията милост и покрива.

Вече ли ни към себе си грехит, овлавада ли ни някаква стурт, владителство ни из аккушения, отначване или безтурна скръб, зиста ли ни беда, служба, болест – в такива случаяи молитвата на Църквата е най-важното и надлежно средство за извабление, укрепване, утешение и спасение.

Александра
КАРАМИХАЛБЕВА

Някои практически съвети при запознаването на имената за здраве и за упокоение

Запознаването на имената за спомनावане от свещеника е практика, която се осъществява в разбирателство, което връщане трябва да се молят не само за себе си, а и за другите. В посланието на св. ап. Яков се казва: „можете се едни за други“ (с.16). Това взаимно молитвено застъпничество е съществена връзка между земните и небесните членове на Църквата. Не просим молитвено застъпничество от свещеника на светиците за нас пред Бога и същевременно се молим диня за други: за живите и за починалите, защото в Бога всички са живи.

Личната молитва по правило няма особено благодатна сила, която има молитвата в храма. В храма молитвата е обща, на цялото църковно изпълнение на духовници и миряни; в храма свещенослужителите принасят молитвата пред лицето на всички вървящи: храма е дом Божий, в него по време на богоуслушание невидимо присъстват Господ Иисус Христос, Божията Майка, ангелските войнства, светиците и всички са в обща молитва пред Бога.

Как става запознаването на имената

Обикновено във всеки храм има човек, на когото е възможно послухването да събира тези белжеки и да ги предава на свещенослужителя в отсвта. Това може да е свещеноръководител или канцарат, някой христианин от енорията. Обикновено за утвърдене на вървящите при него има и подходици за цялата личицата.

Белжеките се пода-

допълнението „с дом и чед“ или „с сродници“, формулировка, която включва както физическите, както и неговите сродници, чинто имена пропускате или не знаете.

Помнително се дават имената на починалите, включва както физическите, както и неговите сродници, чинто имена пропускате или не знаете. Помнително се дават имената на починалите, включва както физическите, както и неговите сродници, чинто имена пропускате или не знаете. Помнително се дават имената на починалите, включва както физическите, както и неговите сродници, чинто имена пропускате или не знаете.

В тези белжеки, освен близките си сродници, имената, можем да спомनावане и нашите управници и покровители, както и всички такива блага, които се дават за здраве и за упокоение.

В белжеките „за упокоение“ се вписват имената на починали православни христиани – на чия сродници, близки, познати, за да се помогне сщещностуването и цалата Църква за упокоение на душата им. В тези белжеки се добре да вписваме и имената на починали хора, за които знаем, че няма кой друг да се помни, защото ня

мат живи сродници или защото приживе не са имали особено обичани. (жж. Рим. 14:9-10) Панихида и литургия не се запознават за некрестените, неправославни и самоубийци.

Обичаеното, любовта и единството с нашите починали сродници може да се осъществят единствено чрез молитвата ни за тях, както и за сирмаката си в тяхта в Господа. Указванията, които могат да бъдат добавяни към имената на починалите са „поморстване“ – до 40 дена от смъртта им. Допуска се и указанията „при-помнителни“ в дена на смъртта или именния ден на починалия, „за упокоение“, „убиение“, „воин“.

Как става помनावането в Църквата на живото и на мъртвите

В храма осени молитви за запознаването са принася и Свята Безкрвна Жертва за опрощаване на греховете – Христовата Пречиста Плът и Кръв във вид на хляб и вино. Подготвящата за нея започва по времето на проскомидията. Първото молитвено спомनावане на починалите в белжеките имена става по време на проскомидията. Тогата от профсорта се вади първата сродната част, която се нарича „Агнес“ и която по време на Евхаристията се претворява в Плът Христов, след това се дават частци в чест на светици, мъченици, преподобни, без-

от Агнеса не се претворяват в Тяло Христово. Те се слат в погрия сдва след като всички вървящи са се причастили с Талото и Кръвта Христови, като в това време свещеникът произнася: „По молитвата на Твоите светици, Господи, измени и Твоята драгоценна Кръв греховете на тия, които се помнават тук.“

Подаването на имената се осъществява след прочитането на литургията на св. Евангелие по време на т. нар. „Сугуба“ (уснена) ектения, в които се молят за народа, войнството, за армията, целия църковен клир, създателите, дарителите на храма и за всички благочестивци, православни христиани – живи и починали. Тук е мястото, където по-специално се спомनावат починалите в белжеките имена.

Важно е да се знае, че осени за една оделна Литургия, имена могат да бъдат добавяни и на т. нар. Четирнадесетнични при което името на живите и починалите се спомनावат за здраве или упокоение по време на 40-те първени литургии. Записването се имена и за едни месеци, три, шест месеца, година и се спомनावат по време на свтисата Ли-

АБОНАМЕНТ 2008

Започва абонаментът на „Църковен вестник“

АБОНАРИТЕ СЕ ЗА НАЙ-АВТОРИТЕТНОТО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

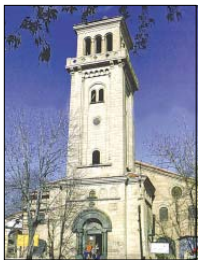
Как да се абонариете за „Църковен вестник“: 1. В редакцията на адрес: София 1000, ул. „Оборона“ № 4, Св. Синод, за Издателството; 2. Като изпратите пощенски запис на адрес: София 1000, ул. „Оборона“ № 4, Св. Синод, Тел: 02/97421111; 3. Чрез пощенски запис по банковата сметка на Софийското издателство: УниКредит Булбанк – София, ул. „Абачев“ № 58, IBAN BG91UNCR396601018147018, БИК код: UNCRBZ39.

ТАЛОУ ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време за който искате да се абонариете

Имя	№.....
Презиме	
Фамилия	
гр./с.	п. код
общ.	т. нар.
абн.	
ж./к./уп.	№.....
вх.....	ап.....
	тот.....

Изпращайте на адреса на издателството пощенския талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (Банкова Бюро или пощенски запис).

Първият християнски храм в Пазарджик „Успение Богородично“, или „Света Богородица“, е построен през първата половина на XVII век.

Пътешествникът Луджик Марсели, посетил Пазарджик през 1680 г., пише, че в града има християнски храм, похвален на света Богородица. В един султански указ от 1698 г. се потвърждава съществуването на църквата и факта, че по онова време тя се е нуждаела от възстановяване, което значи, че тогава не е нова сграда, без да знаем колко стара е вела.

Храмът „Успение Богородично“ в Пазарджик през XVII-XIX век

Сървелена и църковна стийка на храма „Св. Богородица“

По време на руско-турската война през 1790 г. при управлението на султан Мустафа III синарите се разбулват и разрушават църквата до основи. Тогава последният епископ в града Дионисий Атагоничкият, българин по произход, измолва разрешение от турския управител Хасан бей Каванозов през 1801 г. да я изгради отново много по-голяма и красива, по подобие на парирската „Света София“. Със събрани средства от селните и в приходите на епископ Дио-

г. Епископ Дионисий бил ревностен съветодател и духовен пастир на българското население в голям родолюбив. Той служил в храма и прогонил проповедниците си и на български език. Помогал на бедните, грижел се за сирачетата. През 1823 г. със свои средства изградил първото общо-българско училище в двора на църквата.

По време на руско-турската война през 1829 г. в Пазарджик оставал тарлив от 2000 войници. Един от турските военачалници бил настанен в митрополията и една нощ воювал или невоювал в залата. Тя изгоряла заедно с много ценни предмети – ковчет със свети моци, църковни украини и стари документи.

През 1834 г. при голям пожар в града заедно с много къщи изгорял и църквата. Това е отбелязано в Белоският дамаскиан.

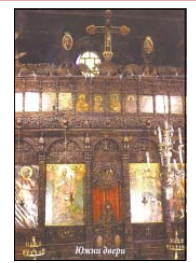
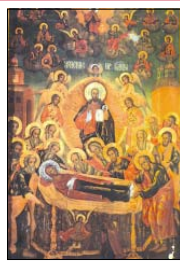
Ст. Захариев също съобщава за

Стоян Вълков и хаджи Стоян Кулата – „дългомошния на всички сесифи“.

В една комедия (сметковна книга за приходите и разходите на храма) е отбелязано, че от 1836 до 1840 г. за строка му са събрани огромни суми и са платени големи разходи за строителни материали и за майстори.

Щедри дарения за храма направили българските занаятчии от 21 техни сдружения (сесифи, рупети) на стойност 580 гроша. А от жалелите в града били събрани 62 344 гроша. Това са само част от събраните средства за храма. С дарения за строка на църквата се отговаряло и отделни жители на града, сред които и възiani дини, мученици, дори и местни турци.

Единственят майстор споменат в кондиката е Петре устобани (първомайстор). Това е известният Петър Калоз от Пазарджик, главен архитект и строител на храма. Но в строка му са участвали и майстори от Брацигово и Пазарджик. Масово помагали и българците от Пазарджик и околните села. Заграва поемали разходите за строка бил сключен замес с една вилска банка за

След завършването на строеня на храма през 1837 г. започва работата по оформлението на неговия интериор. Това става на няколко етапа и приключва едва в първите десетилетия на XX век. В него влизали са илюминирани иконостаси, стенописи при пожари от 1834 г., при който изгоря старият пазарджически храм. Днес в храма „Св. Богородица“ се съхраняват изключително ценни икони на иконостасите и дърворезбено изкуство

Стефан Захариев съобщава, че когато българското население се умножило, старата църква била препренана на по-голяма и по-висока и в двора я изградил митрополията, жилище на тогавашния епископ, както и върху плоча имало надпис на гръцки език: „Тя митрополия се съгради със спомоществанията на туханските христобояни граждани и с настояването на епископа свети Атагоничкият господин Кириля на лето 1712“.

За тази църква през XVIII век свидетелстват един голям сребреник крист в църквата с надпис: „В храмът Пресвета Богородица в Пазарджик 1715“ поднареден ъ от абдалькински сенаф в града две сребърни рипиди и сребрени крист през 1765 г. с надписи: „В Пазарджик 1765 Дар от сбор абдалькински“, както и голяма икона на св. Панрентий с отбелязана година 1760, покъсно започена.

нией след няколко години църквата била изградена и украсена със стенописи. Църквата била дървена, на горния етаж с два паралелни и отгоре с три кубета. Тя е била завършена най-късно до лятото на 1806 г. с помощта на голям замес, събиран в Пловдив и от владиката в Пазарджик Дионисий.

За съжаление новата сграда на църквата през следващата 1807 г. била разрушена от турски войници. Това е отбелязано в книгата „Служба и житие на св. Йосиф Рилски“ на църквата „Св. Константин и Елена“ в Пазарджик, тика: „1807 г. да се знае кога излезе първият ниямъл джаджит и разрушана църквата аз Татар Пазарджик на месец септемврире 8 день“. Изразът „нияз джаджит“ (правилно джаджит) означава нова войска, създадена в Турция през 1794 г. Новото въстание на църквата коствувало много средства и продължило до 1815

оножарването на църквата и че тогава изгорели и няколко богослужебници и едно свангеле на български език и цялата Варош махала.

След това голямо нещастие за християните в Пазарджик българското население с голяма ревност започнало да събира средства за ново изграждане на църквата, което било пето по ред.

През XIX век Пазарджик е важен търговски и занаятчийски център. Българите преобладавали и практували най-много занаяти. Те имали професионални сдружения, инарчани сесифи и рупети. Българските занаятчийски сдружения са най-зарадва опора и двигател на дейността на българските църковни общини през Възраждането им. Това особено много важи за Пазарджик.

Главни настоятели и дейтели за построяването на храма били хаджи

60 000 гроша с лихва 6%, а също и за меси с частни лихва в размер на 35 000 гроша с лихва 10%, 15% и 50%.

Според Ст. Захариев храмът е построен през 1837 г., което се потвърждава и от съвременника му Юридан Невон. Из. Батгалевски приема, че през 1837 г. е завършен само строежът до степен да може да се служи в храма, без украсата му.

В миналото са водени ожовени спорове за авторството на великокопнен дърворезбено украса на храма. Писмени извори потвърждава преданията за участие в дърворезбата на иконостаса на Макрия Фризмковски от Дебърско като главен майстор и на Димитър Шарков от с. Церово, Пазарджикско. Според писмени извори върху иконостаса е работил в уста Вестан Огнев (Огнев). Скеромно участие има и Динко Кузманов Шинков.

Александър АРНАУДОВ

ЗАПОЧНА БОИРАНЕТО ЗА 2008 г.

„Църковен вестник“

1 година	21,00 лв.
6 месеца	10,50 лв.
3 месеца	5,25 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СВ.НОЯ, София – 1000
УЛ. „Оборище“ №4
ТЕЛ: 987-56-11, тел.факс 980-30-16
МО.Е: Танка Тончева Христова
e-mail: zvezdica@dream.bg
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръководител: св. протопр.

Банковка сметка на Синодално издателство на БИЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алфалин“ № 58
IBAN BG97UNCR9601018147018, BIC код UNCRBG6F

Сметките да се внасят в спонсорски запис или по банковна сметка,
а когато да се внасят полични адреси в спонсорски запис или полични да!
„Църковен вестник“ съобщава свещените текстове и в избриженост и в не
бавно да се изпраща за безплатно изкуство.